

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4829/2018-66

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Nives Šimunović kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Vlade Filipovića, OIB: 45070660531 zastupanog po punomoćniku Draženu Lančiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877 zastupanog po punomoćniku Branku Bulatu odvjetniku u Odvjetničkom društvu Šavorić & Partneri u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, na glavnoj i javnoj raspravi održanoj i zaključenoj dana 08. lipnja 2026. godine u prisutnosti tužitelja osobno i zamjenice punomoćnika tužitelja Svjetlane Ludmile, odvjetnice, te u odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, dana 30. rujna 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 4. Ugovora o kreditu broj 261-12/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 07.02.2007. godine, sklopljenog između tuženika Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kao Banke, Phoebus putnička agencija i transport d.o.o. iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Korisnika kredita, Vlade Filipovića iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Jamca platca, te Marka Šikića iz Francuske, F-92100 Boulogne, 3 Rue de la Paix, kao Založnog dužnika, solemniziranog kod javnog bilježnika Anđelka Stanića iz Dubrovnika, pod posl.br. OU-103/2007, u dijelu u kojem je propisano da se anuiteti podmiruju u kunama "obračunatim po srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za CHF na dan plaćanja kako je to određeno važećom Odlukom o kamatnim stopama Banke".

II Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 2. Aneksa broj I uz Ugovor o kreditu broj 261-12/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 07.02.2007. godine, sklopljenog između tuženika Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kao Banke, Phoebus putnička agencija i transport d.o.o. iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Korisnika kredita, i Vlade Filipovića iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Jamca platca, solemniziranog kod javnog bilježnika Anđelka Stanića iz Dubrovnika, pod posl.br. OV-2553/2015, u dijelu u kojem je propisano da se rate podmiruju u kunama "obračunatim po srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za CHF važećim na dan plaćanja".

III Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 4. Ugovora o kreditu broj 261-57/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 30.04.2007. godine, sklopljenog između tuženika Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB:

14036333877, kao Banke, Phoebus putnička agencija i transport d.o.o. iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Korisnika kredita i Založnog dužnika, Vlade Filipovića iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Jamca platca, te Anite Srhoj iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Založnog dužnika, solemniziranog kod javnog bilježnika Anđelka Stanića iz Dubrovnika, pod posl.br. OV-8470/2007, u dijelu u kojem je propisano da se anuiteti podmiruju u kunama "obračunatim po srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za CHF na dan plaćanja kako je to određeno važećom Odlukom o kamatnim stopama Banke".

IV Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 2. Aneksa broj I uz Ugovor o kreditu broj 261-57/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 30.03.2015. godine, sklopljenog između tuženika Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kao Banke, Phoebus putnička agencija i transport d.o.o. iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Korisnika kredita, i Vlade Filipovića iz Dubrovnika, Zagrebačka 50, kao Jamca platca, solemniziranog kod javnog bilježnika Anđelka Stanića iz Dubrovnika, pod posl.br. OV-2551/2015, u dijelu u kojem je propisano da se rate podmiruju u kunama "obračunatim po srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za CHF važećim na dan plaćanja".

V Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

" 3. Utvrđuje se da temeljem ništetnih odredbi Ugovora o kreditu i Aneksa Ugovora o kreditu iz točaka 1. i 2. Izreke Presude, društvo Phoebus putnička agencija i transport d.o.o., Dubrovnik, Zagrebačka 50, OIB: 59754292270 ima tražbinu prema tuženiku Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, u ukupnom iznosu od 111.953,74 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamataima tekućima:

- na iznos od 23,79 EUR od 11.03.2008.godine,
- na iznos od 16,65 EUR od 16.04.2008.godine,
- na iznos od 15,91 EUR od 09.10.2008.godine,
- na iznos od 90,12 EUR od 18.11.2008. godine,
- na iznos od 33,76 EUR od 09.12.2008.godine,
- na iznos od 155,92 EUR od 12.01,2009.godine,
- na iznos od 192,71 EUR od 13.02.2009.godine,
- na iznos od 228,16 EUR od 10.03.2009. godine,
- na iznos od 154,85 EUR od 10.04.2009.godine,
- na iznos od 158,94 EUR od 12.05.2009.godine,
- na iznos od 131,05 EUR od 10.06.2009.godine,
- na iznos od 142,99 EUR od 10.07.2009. godine,
- na iznos od 130,80 EUR od 21.09.2009.godine,
- na iznos od 124,00 EUR od 22.09.2009.godine,
- na iznos od 133,72 EUR od 10.11.2009.godine,
- na iznos od 145,87 EUR od 26.11.2009. godine,
- na iznos od 166,28 EUR od 28.12.2009.godine,
- na iznos od 182,31 EUR od 09.01.2010.godine,
- na iznos od 255,20 EUR od 24.03.2010.godine,
- na iznos od 278,03 EUR od 07.05.2010. godine,
- na iznos od 244,51 EUR od 24.05.2010.godine,
- na iznos od 249,85 EUR od 25.05.2010.godine,

-na iznos od 302,33 EUR od 16.06.2010.godine,
-na iznos od 348,49 EUR od 29.07.2010. godine,
-na iznos od 349,95 EUR od 12.08.2010.godine,
-na iznos od 499,12 EUR od 07.09.2010.godine,
-na iznos od 462,67 EUR od 05.10.2010.godine,
-na iznos od 460,73 EUR od 10.11.2010. godine,
-na iznos od 567,14 EUR od 01.12.2010.godine,
-na iznos od 676,47 EUR od 10.01.2011.godine,
-na iznos od 530,22 EUR od 10.02.2011.godine,
-na iznos od 566,66 EUR od 08.03.2011. godine,
-na iznos od 576,22 EUR od 20.04.2011.godine,
-na iznos od 631,46 EUR od 10.05.2011.godine,
-na iznos od 746,36 EUR od 07.06.2011.godine,
-na iznos od 708,73 EUR od 05.07.2011. godine,
-na iznos od 1.070,45 EUR od 08.08.2011.godine,
-na iznos od 791,70 EUR od 12.09.2011.godine,
-na iznos od 730,36 EUR od 09.10.2011.godine,
-na iznos od 739,11 EUR od 09.11.2011. godine,
-na iznos od 743,90 EUR od 06.12.2011.godine,
-na iznos od 797,23 EUR od 05.01.2012.godine,
-na iznos od 871,18 EUR od 08.02.2012.godine,
-na iznos od 843,78 EUR od 16.03.2012. godine,
-na iznos od 856,89 EUR od 16.05.2012.godine,
-na iznos od 856,89 EUR od 16.05.2012.godine,
-na iznos od 879,84 EUR od 15.06.2012.godine,
-na iznos od 858,70 EUR od 23.07.2012. godine,
-na iznos od 850,39 EUR od 30.08.2012.godine,
-na iznos od 829,49 EUR od 07.09.2012.godine,
-na iznos od 851,35 EUR od 22.10.2012.godine,
-na iznos od 848,86 EUR od 08.11.2012. godine,
-na iznos od 830,66 EUR od 06.12.2012.godine,
-na iznos od 859,54 EUR od 07.01.2013.godine,
-na iznos od 798,79 EUR od 05.02.2013.godine,
-na iznos od 812,78 EUR od 16.03.2013. godine,
-na iznos od 750,72 EUR od 31.05.2013.godine,
-na iznos od 780,88 EUR od 26.06.2013.godine,
-na iznos od 768,71 EUR od 15.07.2013.godine,
-na iznos od 760,09 EUR od 22.07.2013. godine,
-na iznos od 770,58 EUR od 17.08.2013.godine,
-na iznos od 793,82 EUR od 10.09.2013.godine,
-na iznos od 834,49 EUR od 09.10.2013.godine,
-na iznos od 822,37 EUR od 06.11.2013. godine,
-na iznos od 840,42 EUR od 06.12.2013.godine,
-na iznos od 808,63 EUR od 08.01.2014. godine,
-na iznos od 854,23 EUR od 07.02.2014.godine,
-na iznos od 864,88 EUR od 07.03.2014.godine,
-na iznos od 843,13 EUR od 30.06.2014.godine,
-na iznos od 861,99 EUR od 29.07.2014. godine,
-na iznos od 878,96 EUR od 27.08.2014.godine,
-na iznos od 878,96 EUR od 27.08.2014.godine,

-na iznos od 873,85 EUR od 17.09.2014.godine,
-na iznos od 890,72 EUR od 22.09.2014. godine,
-na iznos od 907,56 EUR od 23.10.2014.godine,
-na iznos od 907,35 EUR od 10.11.2014.godine,
-na iznos od 920,48 EUR od 07.01.2015.godine,
-na iznos od 354,03 EUR od 23.02.2015. godine,
-na iznos od 350,87 EUR od 15.04.2015.godine,
-na iznos od 309,05 EUR od 14.05.2015.godine,
-na iznos od 332,91 EUR od 30.05.2015.godine,
-na iznos od 2.230,23 EUR od 01.09.2015. godine,
-na iznos od 1.844,17 EUR od 30.09.2015.godine,
-na iznos od 1.846,97 EUR od 28.10.2015.godine,
-na iznos od 1.838,26 EUR od 22.01.2016.godine,
-na iznos od 1.818,88 EUR od 22.01.2016. godine,
-na iznos od 1.820,84 EUR od 01.11.2015.godine, i
-na iznos od 54.190,85 EUR od 25.11.2015.godine, pa do isplate, i to od
dospijeca pa do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja
je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj
za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine
prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od
godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje
koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja
2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako
polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila
na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog
kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023.
godine pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište,
uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište
primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište
referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

4. Utvrđuje se da temeljem Ugovora o kreditu i Aneksa Ugovora o kreditu iz
točaka 1. i 2. Izreke Presude tuženik Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija
6, OIB: 14036333877, ima prema društvu Phoebus putnička agencija i transport d.o.o.,
Dubrovnik, Zagrebačka 50, OIB: 59754292270 tražbinu u iznosu od 78.203,20 EUR.

5. Prebijaju se tražbine iz točke 3. i 4. Izreke ove Presude, te se utvrđuje da
nakon prijeboja ne postoji temeljem Ugovora o kreditu i Aneksa Ugovora o kreditu iz
točaka 1. i 2. Izreke Presude tražbina tuženika Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska
avenija 6, OIB: 14036333877 prema društvu Phoebus putnička agencija i transport
d.o.o., Dubrovnik, Zagrebačka 50, OIB: 59754292270 kao glavnom dužniku niti prema
tužitelju Vladi Filipoviću iz Dubrovnika, Ivana Mažuranića 16, OIB: 45070660531 kao
jamcu platcu.

8. Utvrđuje se da temeljem ništetnih odredbi Ugovora o kreditu i Aneksa
Ugovora o kreditu iz točaka 6. i 7 Izreke Presude, društvo Phoebus putnička agencija
i transport d.o.o., Dubrovnik, Zagrebačka 50, OIB: 59754292270 ima tražbinu prema
tuženiku Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, u
ukupnom iznosu od 77.207,59 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama
tekućima:

-na iznos od 8,48 EUR od 21.08.2007.godine,
-na iznos od 11,21 EUR od 14.01.2008.godine,
-na iznos od 16,34 EUR od 08.02.2008.godine,
-na iznos od 33,86 EUR od 12.03.2008.godine,
-na iznos od 27,68 EUR od 16.04.2008.godine,
-na iznos od 8,99 EUR od 12.05.2008.godine,
-na iznos od 7,91 EUR od 24.06.2008.godine,
-na iznos od 0.33 EUR od 09.09.2008. godine,
-na iznos od 42,93 EUR od 09.10.2008.godine,
-na iznos od 90,61 EUR od 11.11.2008.godine,
-na iznos od 93,27 EUR od 11.11.2008.godine,
-na iznos od 51,21 EUR od 10.12.2008. godine,
-na iznos od 129,53 EUR od 12.01.2009.godine,
-na iznos od 140,30 EUR od 04.02.2009.godine,
-na iznos od 174,71 EUR od 10.03.2009.godine,
-na iznos od 129,76 EUR od 10.04.2009. godine,
-na iznos od 125,43 EUR od 11.05.2009.godine,
-na iznos od 111,46 EUR od 12.06.2009.godine,
-na iznos od 121,73 EUR od 10.07.2009.godine,
-na iznos od 120,74 EUR od 10.09.2009. godine,
-na iznos od 122,91 EUR od 11.09.2009.godine,
-na iznos od 116,70 EUR od 01.10.2009.godine,
-na iznos od 117,63 EUR od 10.11.2009.godine,
-na iznos od 115,46 EUR od 09.12.2009. godine,
-na iznos od 148,67 EUR od 09.01.2010.godine,
-na iznos od 167,30 EUR od 08.02.2010.godine,
-na iznos od 195,24 EUR od 24.03.2010.godine,
-na iznos od 188,41 EUR od 24.05.2010. godine,
-na iznos od 188,41 EUR od 24.05.2010.godine,
-na iznos od 225,35 EUR od 16.06.2010.godine,
-na iznos od 268,49 EUR od 21.07.2010.godine,
-na iznos od 316,92 EUR od 20.08.2010. godine,
-na iznos od 387,69 EUR od 09.09.2010.godine,
-na iznos od 318,47 EUR od 11.10.2010.godine,
-na iznos od 333,68 EUR od 16.11.2010.godine,
-na iznos od 394,52 EUR od 01.12.2010. godine,
-na iznos od 464,37 EUR od 10.01.2011.godine,
-na iznos od 370,93 EUR od 10.02.2011.godine,
-na iznos od 392,97 EUR od 09.03.2011.godine,
-na iznos od 393,89 EUR od 26.04.2011. godine,
-na iznos od 449,19 EUR od 17.05.2011.godine,
-na iznos od 506,27 EUR od 01.06.2011.godine,
-na iznos od 484,98 EUR od 05.07.2011.godine,
-na iznos od 716,06 EUR od 08.08.2011. godine,
-na iznos od 537,98 EUR od 12.09.2011.godine,
-na iznos od 498,33 EUR od 09.10.2011.godine,
-na iznos od 504,38 EUR od 09.11.2011.godine,
-na iznos od 507,44 EUR od 06.12.2011. godine,
-na iznos od 541,51 EUR od 05.01.2012.godine,
-na iznos od 590,15 EUR od 08.02.2012.godine,

- na iznos od 588,88 EUR od 12.03.2012.godine,
- na iznos od 591,89 EUR od 30.04.2012. godine,
- na iznos od 598,02 EUR od 30.05.2012.godine,
- na iznos od 586,18 EUR od 30.06.2012.godine,
- na iznos od 581,02 EUR od 24.07.2012.godine,
- na iznos od 576,86 EUR od 30.08.2012. godine,
- na iznos od 363,36 EUR od 07.09.2012.godine,
- na iznos od 550,69 EUR od 05.10.2012.godine,
- na iznos od 575,88 EUR od 08.11.2012.godine,
- na iznos od 564,25 EUR od 06.12.2012. godine,
- na iznos od 582,71 EUR od 07.01.2013.godine,
- na iznos od 543,45 EUR od 05.02.2013.godine,
- na iznos od 571,16 EUR od 27.03.2013.godine,
- na iznos od 574,00 EUR od 11.04.2013. godine
- na iznos od 515,80 EUR od 06.07.2013.godine,
- na iznos od 515,80 EUR od 06.07.2013. godine,
- na iznos od 515,80 EUR od 06.07.2013.godine,
- na iznos od 527,60 EUR od 08.08.2013.godine,
- na iznos od 534,21 EUR od 09.09.2013.godine,
- na iznos od 548,45 EUR od 22.10.2013. godine,
- na iznos od 558,52 EUR od 06.11.2013.godine,
- na iznos od 570,06 EUR od 06.12.2013.godine,
- na iznos od 554,61 EUR od 20.01.2014.godine,
- na iznos od 578,88 EUR od 07.02.2014. godine,
- na iznos od 585,69 EUR od 07.03.2014.godine,
- na iznos od 571,79 EUR od 30.06.2014.godine,
- na iznos od 583,84 EUR od 29.07.2014.godine,
- na iznos od 583,60 EUR od 06.08.2014. godine,
- na iznos od 591,42 EUR od 17.09.2014.godine,
- na iznos od 593,62 EUR od 10.10.2014.godine,
- na iznos od 598,92 EUR od 10.10.2014.godine,
- na iznos od 598,92 EUR od 10.10.2014. godine,
- na iznos od 612,83 EUR od 10.11.2014.godine,
- na iznos od 621,61 EUR od 07.01.2015.godine,
- na iznos od 243,22 EUR od 23.02.2015.godine,
- na iznos od 241,11 EUR od 15.04.2015. godine,
- na iznos od 212,43 EUR od 15.05.2015.godine,
- na iznos od 228,89 EUR od 26.05.2015.godine,
- na iznos od 1.532,18 EUR od 27.08.2015.godine,
- na iznos od 1.266,95 EUR od 01.09.2015.godine,
- na iznos od 1.268,88 EUR od 27.10.2015.godine,
- na iznos od 1.262,90 EUR od 22.01.2016. godine,
- na iznos od 1.249,58 EUR od 22.01.2016.godine,
- na iznos od 1.250,93 EUR od 01.11.2015.godine, i
- na iznos od 37.229,42 EUR od 25.11.2015.godine,

pa do isplate, i to od dospeljeća pa do 31. prosinca 2007. godine prema Uredbi o visini stope zatezne kamate po stopi zateznih kamata od 15% godišnje, od 01. siječnja 2008. godine do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022.

godine prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. godine pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

9. Utvrđuje se da temeljem Ugovora o kreditu i Aneksa Ugovora o kreditu iz točaka 6. i 7. Izreke Presude, tuženik Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, ima prema društvu Phoebus putnička agencija i transport d.o.o., Dubrovnik, Zagrebačka 50, OIB: 59754292270 tražbinu u iznosu od 45.391,88 EUR.

10. Prebijaju se tražbine iz točke 8. i 9. Izreke ove Presude, te se utvrđuje da nakon prijeboja ne postoji temeljem Ugovora o kreditu i Aneksa Ugovora o kreditu iz točaka 6. i 7. Izreke Presude tražbina tuženika Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877 prema društvu Phoebus putnička agencija i transport d.o.o., Dubrovnik, Zagrebačka 50, OIB: 59754292270 kao glavnom dužniku niti prema tužitelju Vladi Filipoviću iz Dubrovnika, Ivana Mažuranića 16, OIB: 45070660531 kao jamcu platcu.

11. Tuženik Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, dužan je tužitelju Vladi Filipoviću iz Dubrovnika, Ivana Mažuranića 16, OIB: 45070660531, naknaditi troškove ovog parničnog postupka, sve u roku 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

VI Svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je 07. veljače 2007.g. sklopljen Ugovor o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine između tuženika kao kreditora s jedne strane te trgovačkog društva Phoebus putnička agencija i transport d.o.o. kao korisnika kredita, tužitelja kao jamca platca i Marka Šikića kao založnog dužnika. Tim kreditom tuženik je odobrio i dao na korištenje društvu Phoebus d.o.o. kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 410.000,00 CHF, prema srednjem tečaju banke na dan korištenja kredita uz rok vraćanja do 01.03.2022.g., a ugovor o kreditu je sklopljen radi kupnje kuće koja se planirala prenamijeniti u turistički objekt. Navodi se da je 27. ožujka 2015.g. sklopljen Aneks broj I kojim je reprogramirana dospjela i nedospjela glavnica kredita, promijenjen način otplate i rok vraćanja kredita. Tužitelj navodi da je između istih stranaka sklopljen dana 30. travnja 2007. još jedan Ugovor o kreditu, u kojem je jedino izmijenjena osoba založnog dužnika, tada je u ovom ugovoru to Anita Srhoj, kojim ugovorom je tuženik odobrio i stavio na raspolaganje društvu Phoebus d.o.o. kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 262.000,00 CHF, prema srednjem tečaju banke na dan korištenja kredita, uz rok vraćanja do 01.05.2022.g., a predmetni ugovor

je zaključen radi rekonstrukcije, uređenja ili proširenja objekta koji je kupljen ranijim ugovorom. Dana 30.03.2015.g. sklopljen je Aneks broj I uz navedeni ugovor o kreditu, kojim je reprogramirana glavnica kredita, promijenjen način otplate i rok vraćanja kredita, te uređen novi otplatni plan. Tužitelj navodi da su tijekom otplate oba kredita anuiteti višestruko porasli, a u određenom trenutku se i udvostručili, radi čega nije mogao otplaćivati kredite, pa ih je tuženik otkazao, a sve to je rezultiralo otvaranjem stečajnog postupka nad korisnikom kredita Phoebus d.o.o. i brisanjem istoga iz sudskog registra. Tužitelj navodi da niti korisnik niti tužitelj kao jamac platac zasigurno ne bi sklopili predmetne ugovore o kreditu da su znali za takav porast vrijednosti CHF u odnosu na kune, dok je s druge strane tuženik kao financijska institucija mogao znati i predvidjeti kretanje tečaja CHF, kao i činjenicu da HNB ne štiti tečaj kune prema CHF kao što to čini prema Euru, čime je i rizik uzimanja kredita u toj valuti znatno veći. Tužitelj navodi da unatoč tom saznanju tuženik nije informirao korisnika kredita o svim nedostacima i rizicima koji proizlaze iz ugovaranje valutne klauzule u CHF, te o posljedicama koje u budućnosti mogu nastati za korisnika kredita, a u konkretnom slučaju, ugovaranje predmetnih kredita dovelo je do prestanka postojanja i potpune poslovne propasti glavnog dužnika trgovačkog društva Phoebus d.o.o. Dakle, prethodno nije pregovarao s dužnicima niti ih upozorio na rizike kredita u valuti CHF. Stoga tužitelj navodi da je ugovaranje valutne klauzule u CHF bilo protivno načelu savjesnosti i poštenja i ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, te da se radi o ništetnim ugovornim odredbama. Tužitelj naglašava da unatoč prestanku postojanja glavnog dužnika, tužitelj kao jamac platac odgovara jednako kao i glavni dužnik, pa i nakon njegovog prestanka, pa ima pravni interes utvrditi ništetnost predmetnih ugovornih odredbi, a naročito zato jer su tužitelju kao jamcu placu blokirani računi, temeljem izdanih bjanko zadužnica i mjenica. Osim toga, tužitelj je još 2013.g. od društva Phoebus d.o.o. otkupio nekretnine na kojima je zasnovano založno pravo po predmetnim kreditima.

2. Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, u podnesku od dana 09. svibnja 2025.g. tužitelj traži:

- donošenje presude kojom će se utvrditi ništetnost ugovorne odredbe čl. 4. Ugovora o kreditu od 07. veljače 2007.g. u dijelu u kojem je propisano da se anuiteti podmiruju u kunama *obračunatim po srednjem tečaju tuženika za CHF na dan plaćanja kako je određeno Odlukom o kamatnim stopama Banke*, te kojom će se utvrditi ništetnost ugovorne odredbe čl. 2. Aneksa broj I Ugovora o kreditu u dijelu u kojem se navodi da se rate podmiruju *u kunama obračunatim prema srednjem tečaju tuženika za CHF važećim na dan plaćanja*. Nadalje, da se utvrdi da temeljem ništetnih ugovornih odredbi društvo Phoebus d.o.o. ima prema tuženiku tražbinu u ukupnom iznosu od 111.953,74 Eura, sa zateznim kamatama tekućim od dospjeća svakog mjesečnog iznosa do isplate, te da se utvrdi da tuženik prema spomenutom ugovoru u kreditu i aneksu ugovora ima tražbinu u iznosu od 78.203,20 Eura, potom da se prebiju navedene tražbine i da se utvrdi da nakon prijeboja ne postoji temeljem Ugovora o kreditu i Aneksa ugovora broj I, tražbina tuženika prema društvu Phoebus d.o.o. kao glavnom dužniku niti prema tužitelju kao jamcu platcu,

- donošenje presude kojom će se utvrditi ništetnost ugovorne odredbe čl. 4. Ugovora o kreditu od 30. travnja 2007.g. u dijelu u kojem je propisano da se anuiteti podmiruju u kunama *obračunatim po srednjem tečaju tuženika za CHF na dan plaćanja kako je određeno Odlukom o kamatnim stopama Banke*, te kojom će se utvrditi ništetnost ugovorne odredbe čl. 2. Aneksa broj I Ugovora o kreditu od 30.03.2015.g. u dijelu u kojem se navodi da se rate podmiruju u kunama *obračunatim prema srednjem tečaju tuženika za CHF važećim na dan plaćanja*. Nadalje, da se utvrdi da temeljem

ništetnih ugovornih odredbi društvo Phoebus d.o.o. ima prema tuženiku tražbinu u ukupnom iznosu od 77.207,59 Eura, sa zateznim kamatama tekućim od dospjeća svakog mjesečnog iznosa do isplate, te da se utvrdi da tuženik prema spomenutom ugovoru u kreditu i aneksu ugovora ima tražbinu u iznosu od 45.391,88 Eura, te da se prebiju navedene tražbine i da se utvrdi da nakon prijeboja ne postoji temeljem Ugovora o kreditu i Aneksa ugovora broj I, tražbina tuženika prema društvu Phoebus d.o.o. kao glavnom dužniku niti prema tužitelju kao jamcu platcu, a uz navedeno, tužitelj traži od tuženika da mu naknadi troškove ovog parničnog postupka.

3. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Prije svega predlaže odbaciti tužbu kao neurednu. Navodi da je korisnik kredita prestao postojati i da je brisan iz sudskog registra 05. svibnja 2016.g., čime je korisnik kredita izgubio svojstvo pravne osobe i više ne može biti nositelj prava i obveza, pa tužitelj ne može tražiti da se utvrdi da korisnik kredita ima tražbinu prema tuženiku i obrnuto, jer korisnik kredita više ne može biti nositelj tražbine, s obzirom je prestao postojati. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, navodeći da je tuženik tražbine po utuženim ugovorima o kreditu, ustupio društvu H-ABDUCO d.o.o. dana 09. ožujka 2016.g., o čemu je obavijestio tužitelja dopisom od dana 23. ožujka 2016.g. Kako više nije nositelj tražbine, tuženik navodi da nije pasivno legitimiran. Ističe prigovor zastare, s obzirom na trogodišnji zastarni rok sukladno čl. 226. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18). Tuženik navodi da sporne ugovorne odredbe nisu ništetne i da tužitelj u vrijeme sklapanja ugovora nije bio prosječan potrošač već profesionalac koji je uzeo navedene kredite u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti, te je bio dužan upotrijebiti povećanu pažnju sukladno pravilima struke i običajima. Navodi da su promašene tvrdnje tuženika da tužitelj nije mogao predvidjeti nedostatke i rizike koje proizlaze iz ugovaranja CHF valutne klauzule odnosno da nije znao da HNB ne štiti tečaj kune prema CHF kao što to čini u odnosu na Eur. Predlaže da sud odbaci tužbu, podredno da odbije tužbeni zahtjev i naloži tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak, sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate.

4. Tijekom postupka provedeni su dokazi pregledom Ugovora o kreditu od 07.02.2007., Aneksa ugovora br. I, Ugovora o kreditu od 30.04.2007., Aneksa br. I, izvotka iz ZK, izvotka iz sudskog registra za tuženika, pregleda promet za klijenta, financijskim vještačenjem, uvjerenja o prebivalištu, saslušanjem tužitelja osobno kao stranke u dva navrata.

5. Nakon provedenih dokaza i ocjene istih, sud nalazi da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Sukladno prijedlogu tuženika, sud je o ovoj parnici obavijestio društvo H-ABDUCO d.o.o., uz dostavu podnesak, dokumentacije i poziva na ročište, što je navedeno društvu zaprimilo dana 01. ožujka 2019.g. (povratnica na poledini lista 245 spisa), ali se o zaprimljenoj obavijesti, navedeno društvo nije očitovalo.

7. U ovoj pravnoj stvari nije sporno da su između putničke agencije Phoebus d.o.o. kako korisnika kredita i pravnog prednika tuženika (tada Hypo Alpe Adria Bank d.d.), kao kreditora, sklopljena dva ugovora o kreditu i to:

- dana 07. veljače 2007.g. Ugovor o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine, u kojem je tužitelj bio jamac – platac, a Marko Šikić je bio založni dužnik, kojim ugovorom je korisniku kredita odobren i isplaćen kredit u iznosu od 410.000,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti, prema srednjem tečaju tuženika za CHF na dana isplate kredita. Navedeni kredit je sklopljen radi kupnje kuće (podruma i prizemlja) koja se planirala prenamijeniti u turistički objekt.

- dana 30. travnja 2007. g. Ugovor o kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine, u kojem je tužitelj bio jamac – platac, a Anita Srhoj je bila založni

dužnik, kojim ugovorom je korisniku kredita odobren i isplaćen kredit u iznosu od 262.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, prema srednjem tečaju tuženika za CHF na dana isplate kredita. Navedeni kredit je sklopljen radi rekonstrukcije, uređenja ili proširenja spomenutog objekta, koji je kupljen prvim kreditom.

8. Nije sporno da je dana 27. ožujka 2015.g. sklopljen Aneks broj I uz prvi spomenuti Ugovor o kreditu, te da je dana 30. ožujka 2015.g. sklopljen je Aneks broj I uz spomenuti drugi Ugovor o kreditu, kojim aneksima je reprogramirana dospelja i nedospelja glavnica kredita, promijenjen način otplate i rok vraćanja kredita, te utvrđen novi otplatni plan.

9. Nije sporno da je korisnik kredita Phoebus d.o.o. prestao postojati i da je brisan iz sudskog registra 05. svibnja 2016.g.

10. Nije sporno da je u oba sklopljena ugovora o kreditu ugovorena valutna klauzula u CHF.

11. Sporna je pitanje je li tužitelj ovlašten na podizanje ove tužbe, sporna je pasivna legitimacija tuženika, pitanje zastare, osnov i visina tužbenog zahtjeva.

12. Tuženik tvrdi da je tražbine po predmetnim kreditima ustupio društvu H-ABDUCO d.o.o. dana 09. ožujka 2016.g. o čemu je obavijestio tužitelja, pa kako više nije nositelj tražbine, da nije pasivno legitimiran. Osim toga, tvrdi da tužitelj nije prosječan potrošač već profesionalac koji je kredite uzeo radi poslovne djelatnosti.

13. Saslušan je tužitelj (list 272-273 spisa) koji je naveo da je Ugovore o kreditu sklopio s tuženikom kao jedini vlasnik i direktor poduzeća Phoebus, te je ujedno bio jamac platac i preuzeo sva jamstva i garancije za vraćanje kredita. Objasnio je da je tuženik tada reklamirao kredite u CHF, a osim toga da mu je direktor Podružnice u Dubrovniku rekao da je i on osobno uzeo takav kredit u CHF. Tužitelj je naveo da ga nitko od zaposlenika banke nije upozorio da postoje bilo kakvi rizici što se tiče tečaja i kamatnih stopa. Naveo je da je osobno u ime društva Phoebus vršio sve razgovore sa službenicima banke prije sklapanja ugovora. Izjavio je da je u početku uredno otplaćivao kredite, a nakon nekog vremena je banka počela povisivati kamatnu stopu, dok je istovremena valuta CHF počela drastično rasti, tako da su rate za obadva kredita iznosile ukupno 43.000,00 kn mjesečno. Tužitelj je naveo da je i tada otplaćivao kredit i to je izdržao sve do početka 2015. godine te je čak prodao jednu nekretninu kako bi mogao i dalje otplaćivati kredite. Tražio je reprogram duga što je banka odbila te su mu čak skratili vrijeme otplate kredita i izvršili drugačiji obračun glavnice i kamata. Objasnio je da je u to vrijeme kasnio s otplatom kamate pa mu je u rujnu ili listopadu 2015. godine banka otkazala oba kredita i to bez ikakvog upozorenja, a potom je banka prodala svoje potraživanje prema njemu društvu H Abduco. Nakon toga nije mogao ni pregovarati s zaposlenicima banke i rečeno mu je da je kreditna partija zatvorena, a istovremeno su blokirali račun njegovog poduzeća i njegov osobni račun te je nakon šest mjeseci društvo Phoebus otišlo u stečaj. Tužitelj je izjavio da mu nije ponuđena konverzija, smatra da ga tuženik drži u blokadi te navodi da nije pokrenuta ovrha na nekretninu. Tužitelj je naveo da mu je još iz bivše države bilo poznato kakva je relacija između domaće valute i valute DEM, a potom EUR-a, dok mu valuta CHF nije puno značila. Istaknuo je da je upravo kod tuženika imao otvoren žiro račun i da je tu banku smatrao prijateljskom i partnerskom. Naveo je da su mu u banci rekli da je to najpovoljniji kredit koji se trenutno može dobiti, a pri tome misli na kredit u CHF. Rekao da ni u snu nije mogao predvidjeti takav rast tečaja.

14. Sud je odredio provođenje dokaza saslušanjem svjedoka, zaposlenice tuženika Sanje Krstulović Krošto, zamolbeno putem Općinskog suda u Dubrovniku, ali je potom podneskom od dana 08. rujna 2025.g. tuženik odustao od saslušanja svjedoka, pa je obaviješten sud u Dubrovniku da ne provodi taj dokaz.

15. Provedeno je financijsko vještačenje koje je povjereno stalnom sudskom vještaku mr. Zrinku Ručeviću. Kako su na prvi nalaz i mišljenje prigovarali i tužitelj i tuženik, vještak je sačinio dodatno vještvo, kojim je obuhvatio i podatke iz prvog nalaza.

16. Dakle, u pogledu Ugovora o kreditu broj 261-12/2007 vještak je utvrdio slijedeće:

- da je ugovoreni iznos od 410.000,00 CHF prema srednjem tečaju kreditora na dan isplate kredita iznosio protuvrijednost od 1.864.598,00 kn

- da razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (01. travnja 2007.g.) do kraja izračuna a koja proizlazi iz razlike između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dana plaćanja pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg na dan isplate kredita, iznosi:

ukupno 111.953,74 Eura (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika), ako se promatraju samo pozitivne razlike;

ili

ukupno 111.344,68 Eura (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika), ako se promatraju pozitivne i negativne razlike (prebijene)

- da je tuženiku otplaćeno na temelju predmetnog kredita (do raskida) ukupno 2.140.924,58 kn, a tužitelj bi bio dužan otplatiti, pod pretpostavkom da je otplata u cijelom razdoblju obavljana prema ugovorenom tečaju na dan korištenja kredita, iznos od ukupno 2.730.146,62 kn

- da su manje plaćeni iznosi u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (1. travnja 2007.) do dana raskida ugovora (25.11.2016.g.) koji bi proizlazili iz primjene ugovorenog tečaja na dan korištenja kredita iznosili ukupno 78.203,23 eura (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika).

17. U pogledu Ugovora o kreditu broj 261-57/2007, vještak je utvrdio slijedeće:

- da je ugovoreni iznos od 262.000,00 CHF prema srednjem tečaju kreditora na dan isplate pojedinih tranši kredita iznosio protuvrijednost od 1.164.341,17 kn.

- da razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (01. lipnja 2007.g.) do kraja izračuna, a koja proizlazi iz razlike između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dan plaćanja pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg na dan isplate kredita, iznosi:

ukupno 77.207,59 Eura (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika), ako se promatraju samo pozitivne razlike;

ili

ukupno 77.176,91 Eura (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika), ako se promatraju pozitivne i negativne razlike (prebijene)

- da je tuženiku otplaćeno na temelju predmetnog kredita (do raskida) ukupno 1.347.543,53 kn, a tužitelj bi bio dužan otplatiti, pod pretpostavkom da je otplata u cijelom razdoblju obavljana prema ugovorenom tečaju na dan korištenja kredita, iznos od ukupno 1.689.548,62 kn

- da su manje plaćeni iznosi u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (01. lipnja 2007.) do dana raskida ugovora (25.11.2016.) koji bi proizlazili iz primjene ugovorenog tečaja na dan korištenja kredita iznosili ukupno 45.391,83 eura (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika).

18. Kako je tuženik prigovorio i dodatnom vještačkom nalazu, sud je pozvao vještaka na ročište radi usmenog očitovanja. Dana 04. rujna 2025.g. odgovarao je na upite tuženika te je naveo da su prema dokumentaciji u spisu, krediti isplaćeni upravo na datume koje je naveo u svom nalazu i mišljenju. U pogledu datuma raskida ugovora o kreditu, vještak je naveo da iz izvadaka poslovnih knjiga tuženika proizlazi da su

upravo s datumom 31. ožujka 2015.g. predmetna dva kredita zadužena s ostatkom do tada nedospjele glavnice, dakle u poslovnim knjigama tuženika je evidentirano da je baš s tim datumom došlo do otkaza kredita. Izjavio je da je točan navod tuženika da nije obračunao niti prikazao zatezne kamate na dospjelo a nepodmireno potraživanje, te je naveo da bi za taj obračun trebao dodatni rok, a prethodno da se pribavi dokumentacija koju je naveo u svom izlaganju.

19. Prilikom dopunskog saslušanja na ročištu 04. rujna 2025.g. tužitelj je izjavio da je namjena kredita bila kupnja i adaptacija kuće koja mu je bila potrebna za poslovanje i za stanovanje, tako da i sada s obitelji živi u toj nekretnini, na adresi Ivana Mažuranića 16, Dubrovnik. Objasnio je da se dio nekretnine iznajmljivao za turistički najam do 2012.g., dok se drugi dio nekretnine koristio za stanovanje njega i njegove obitelji. Naveo je da je nakon stečaja nad poduzećem Phoebus, upravo on kao fizička osoba preuzeo obvezu plaćanja kredita odnosno nastavio s otplaćivanjem predmetnih kredita.

20. Zatražen je podatak od MUP-a o adresama prebivališta tužitelja, te je iz dostavljenih podataka evidentno da je tužitelj prijavljen na adresi Ivana Mažuranića 16, Dubrovnik od 29. siječnja 2015.g., kao i danas. Međutim ta okolnost nije od odlučne važnosti, jer se u ovom slučaju niti ne tvrdi da je u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu tužitelj imao status potrošača.

21. S obzirom na rezultate provedenih dokaza, treba ponovno navesti da je korisnik kredita - trgovačko društvo Phoebus prestalo postojati i da je brisano iz sudskog registra 05.05.2016.g. Tužitelj tvrdi da je razlog tome otplata predmetnih kredita, u kojima je ugovorena nepoštена i ništetna odredba o valutnoj klauzuli, radi koje je godinama preplaćivao iznose anuiteta, što je dovelo da poslovnog kraha.

22. Nedvojbeno je da društvo Phoebus koje više ne postoji, ne može biti stranka u postupku, ali u takvoj situaciji, tužitelj je ovlašten na podnošenje ove tužbe kojom traži utvrđenje ništetnosti dijelova ugovorne odredbe koja se odnosi na valutnu klauzulu. Argumentacija za takav zaključak nalazi se u činjenici da je tužitelj kao direktor i zakonski zastupnik društva Phoebus, bio jamac platac u predmetnim ugovorima o kreditu, te je nakon stečaja svog poduzeća nastavio otplaćivati predmetne kredite.

23. Primjenjuje se odredba čl. 111. st. 3. i 4. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 dalje: ZOO/05), koja propisuje da jamac platac odgovara vjerovniku kao glavni dužnik za cijelu obvezu i vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje bilo od glavnog dužnika bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme. A jamac za obvezu nastalu iz trgovačkog društva odgovara kao jamac platac, ako nije što drugo ugovoreno.

24. Dakle, tužitelj je, kao jamac platac dužan tuženiku po predmetnim kreditima i upravo je on preuzeo otplatu kredita nakon što je nad glavnim dužnikom trgovačkim društvom Phoebus otvoren stečaj. To su razlozi zbog kojih tužitelj ima pravni interes tražiti utvrđenje ništetnosti dijela ugovornih odredbi koje se odnose na valutnu klauzulu i prebijanje tražbina s tuženikom.

25. U pogledu zahtjeva za utvrđenje ništetnosti dijelova ugovornih odredbi, tuženik je pasivno legitimiran, jer je upravo tuženik sklopio predmetne ugovore o kreditu, dakle tuženik je ugovorna strana i to ona strana koja je sastavila predmetne ugovore, pa tako i sporne ugovorne odredbe. Osim toga, tuženik je primao uplate tijekom otplate kredita. Stoga, okolnost da je nakon devet godina otplate kredita, tuženik prodao svoja daljnja potraživanja trećoj osobi, nema utjecaja na utvrđenje ništetnosti dijela ugovornih odredbi.

26. Tuženik ističe da tužitelj nije potrošač i da se na njega ne mogu primijeniti utvrđenja iz kolektivnog spora potrošača, niti odredbe Zakona o zaštiti potrošača. Doista, tužitelj nije potrošač u smislu odredbe čl. 3. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača. Međutim, unatoč tome, tužitelj ima pravo dokazivati da su određene odredbe ugovora o kreditu ništetne, temeljem ZOO/05, što čini u ovoj parnici.

27. Naime, odredba čl. 296. ZOO/05 regulira pitanje nepoštenih odredbi općih uvjeta ugovora. Stavak 1. propisuje da su ništetne odredbe općih uvjeta ugovora koje, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, prouzroče očiglednu neravnotežu u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja sastavljača. Odredba st. 1 ne primjenjuje se na one odredbe općih uvjeta čiji je sadržaj preuzet iz važećih propisa ili se prije sklapanja ugovora o njima pojedinačno pregovaralo, a druga strana je pri tom mogla utjecati na njihov sadržaj, te na odredbe o predmetu i cijeni ugovora, ako su jasne, razumljive i lako uočljive.

28. Analizirajući iskaz tužitelja, utvrđeno je da zaposlenici banke nisu upozorili tužitelja na rizik zaključenja čak dva ugovora o kreditu uz valutnu klauzulu u CHF. Dapače, tužitelju je sugerirano da se radi o povoljnom kreditu, navodeći da je i direktor banke uzeo kredit u valuti CHF. Tužitelju nije bilo rečeno da je valuta CHF zapravo "valuta utočišta" i da je sigurna za ulagače odnosno za banke, jer nema rizika od bitnog smanjenja vrijednosti, a postoji mogućnost velikog povećanja vrijednosti. Tako da je sav rizik valute CHF snosio samo korisnik kredita, ne znajući za taj rizik. Utvrđeno je da se nije pojedinačno pregovaralo o predmetnim ugovornim odredbama koje se odnose na valutnu klauzulu, već se radilo i tipskim ugovorima, unaprijed sastavljenim od strane banke, tako da korisnik kredita nije mogao utjecati na pojedine ugovorne odredbe niti ih mijenjati. Time je značajno narušena ravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, na štetu korisnika kredita, kao ekonomski slabije strane. Prikrivajući rizike ugovaranja kredita u valuti CHF, kojih rizika je tuženik kao financijska institucija bio svjestan, te prezentirajući takav ugovor kao najpovoljniji za korisnika kredita, tuženik je postupao suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

29. Stoga su odredbe predmetnih ugovora o kreditu koje se odnose na valutnu klauzulu u CHF ništetne, jer tuženik nije upoznao tužitelja s rizicima ugovaranja kredita u toj valuti, nije mu objasnio elemente o kojima ovisi promjena tečaja već je uvjeravao tužitelja da se radi o sigurnoj valuti. Unatoč činjenici da je tuženik kao profesionalac bio svjestan da Hrvatska narodna banka ne štiti tečaj kune prema CHF na isti način na koji štiti tečaj kune u odnosu prema euru, već da tečaj kune i CHF nije pod kontrolom Hrvatske narodne banke.

30. Sve su to razlozi zbog kojih su odredba čl. 4. Ugovora o kreditu broj 261-12/2007 od 07.02.2007.g. i odredba čl. 2. Aneksa broj I uz Ugovor o kreditu broj 261-12/2007 od 07.02.2007.g. ništetne u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu.

31. Isto tako, ništetne su i odredba čl. 4. Ugovora o kreditu broj 261-57/2007 od 30.04.2007.g. i odredba čl. 2. Aneksa broj I uz Ugovor o kreditu broj 261-57/2007 od 30.03.2015.g.

32. Nije osnovan prigovor zastare, jer se u ovom slučaju primjenjuje petogodišnji zastarni rok propisan odredbom čl. 225. ZOO/05, a taj rok teče od dana pravomoćnosti presude kojom je utvrđena ništetnost ugovora ili ugovorne odredbe. Naime, radi se o pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske dana 30. siječnja 2020. godine, kojim je izražen stav da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. t.1. ZOO/05, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Kako je

ništetnost dijela ugovornih odredbi vezanih za valutnu klauzulu, utvrđena ovom presudom, to zastarni rok nije još ni počeo teći već će početi tek od pravomoćnosti ove presude. Stoga je neosnovan prigovor zastare.

33. Tuženik se protivio preinaci tužbe koju je tužitelj učinio u podnesku od dana 09. svibnja 2025.g., nakon provedenog financijskog vještačenja. Sud je dopustio preinaku tužbe, shodno čl. 190. st. 2. ZPP-a, koji propisuje da sud može dopustiti preinaku i nakon zaključenja prethodnog postupka, ako je bez svoje krivnje, nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Naime, bez provedbe financijskog vještačenja unutar parničnog postupka, tužitelj nije mogao točno i precizno postaviti tužbeni zahtjev, već je to učinio nakon vještačenja, a vještačenje se provodi u fazi glavne rasprave.

34. U pogledu ostalih tužbenih zahtjeva koje je tužitelj postavio ovom tužbom, sud je utvrdio da zahtjevi nisu osnovani, pa ih je odbio. Naime, tužitelj je zatražio utvrđenje da društvo Phoebus d.o.o. ima tražbinu prema tuženiku Addiko Bank d.d., potom utvrđenje da tuženik ima tražbinu prema društvu Phoebus d.o.o. i da se ta potraživanja međusobno prebiju.

35. Ponovno treba navesti da društvo Phoebus d.o.o. ne postoji od 05. svibnja 2016.g. kada je brisan iz sudskog registra, nakon provedenog stečajnog postupka. Prema tome, kako nije pravni subjekt to ne može niti imati tražbinu prema tuženiku.

36. S druge strane, tuženik Addiko bank d.d. je ustupilo svoja potraživanja iz predmetnih ugovora o kreditu, društvu H - ABDUCO d.o.o. Ugovorom o prijenosu sredstava osiguranja od 13. travnja 2016.g. (list 181 do 189 spisa). O tome je tuženik obavijestio društvo Phoebus d.o.o. i tužitelja osobno, dopisima od dana 23. ožujka 2016.g. (list 190 - 191 spisa), dakle i ustupanje potraživanja i obavijest o tome dogodili su se prije podnošenja ove tužbe.

37. Prema tome, tuženik više nije pasivno legitimiran u odnosu na zahtjev tužitelja da se utvrdi da tuženik ima potraživanje prema društvu Phoebus d.o.o. jer tuženik više nema takvih potraživanja prema tužitelju odnosno prema društvu Phoebus d.o.o.

38. Stoga se spomenuta potraživanja ne mogu prebiti na način kako je to tužitelj zatražio ovom tužbom, pa je i taj tužbeni zahtjev neosnovan.

39. Prema tome, prihvaćen je tužbeni zahtjev u dijelu utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi koje se odnose na valutnu klauzulu, ali je odbijen tužbeni zahtjev u pogledu utvrđenja postojanja tražbine i protutražbine društva Phoebus d.o.o. i tuženika, kao i zahtjev da je tražbine međusobno prebiju.

40. Troškovi tužitelja obuhvaćaju: sastav tužbe – 100 bodova, podnesak 24.4.2019. – 100 bodova, ročište 25.4.2019. – 100 bodova, ročište 6.6.2019. – 100 bodova, ročište 24.10.2019. – 100 bodova, ročište 16.11.2022. – 100 bodova, ročište 8.3.2023. – 100 bodova, podnesak 13.10.2023. – 100 bodova, podnesak 9.5.2025. – 100 bodova, ročište 4.9.2025. – 100 bodova, ročište 8.6.2026. – 100 bodova, ukupno 1100 bodova, odnosno 2.200,00 eura te PDV u iznosu od 550,00 eura, pristojba na tužbu 53,09 eura i na presudu iznos od 53,09 eura, trošak vještačenja u ukupnom iznosu od 1.128,15 eura, što je sveukupno 3.984,33 eura.

41. Trošak tuženika obuhvaća: Sastav odgovora na tužbu – 100 bodova, podnesak od 12.2.2019. – 100 bodova, ročište 4.3.2019. – 25 bodova, ročište 25.4.2019. – 100 bodova, podnesak 9.5.2019. – 100 bodova, ročište 6.6.2019. – 100 bodova, ročište 24.10.2019. – 100 bodova, podnesak od 5.11.2019. – 25 bodova, podnesak 28.9.2022. – 100 bodova, ročište 16.11.2022. – 100 bodova, ročište 8.3.2023. – 100 bodova, podnesak 24.9.2024. – 100 bodova, podnesak 6.6.2025. – 25 bodova, ročište 4.9.2025. – 100 bodova, podnesak 8.9.2025. – 25 bodova,

podnesak 18.5.2026. – 100 bodova, ukupno 1300 bodova, odnosno 2.600,00 eura te PDV u iznosu od 650,00 eura, odnosno ukupno iznos od 3.250,00 eura.

42. U ovom postupku stranke su djelomično uspjele u parnici, moglo bi se reći da su uspjele u približno jednakim dijelovima. S obzirom na sve okolnosti ovog slučaja, te rukovodeći se načelom pravičnosti odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove, sukladno odredbi čl. 154. st.4. Zakona o parničnom postupku.

U Zagrebu, dana 30. rujna 2026. godine

Sudac
Nives Šimunović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe, o kojoj odlučuje županijski sud. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u roku od 15 dana od dana objave presude.

DNA

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-ecb0e**

Kontrolni broj: **0b49b-b1abd-f2b96**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.